

РЕШЕНИЕ

№ 17853

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20231110121679 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

01.11.2023 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на девети октомври през две хиляди и двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретар ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 21679/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от ГФ срещу К. Л. В., като се поддържа, че ищеца бил заплатил обезщетение за неимуществени вреди на Ц общ размер от 19405,84 лева за ПТП от 05.01.2017 г., причинено от ответницата, която била управлявала лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ. Твърди, че ответницата е била трето-лице помагач на ищеца, като е налице влязло в сила Решение по гр. д. № 8139/2019 г. по описа на СГС. Навежда доводи, че противоправното поведение на ответницата било установено, като същата била нарушила нормата на чл. 38, ал. 1 и ал. 3 ЗДвП. Излага съображения, че ПТП-то е настъпило при следния механизъм – в гр. София на бул. „Симеоновско шосе“, на прав участък, лек автомобил „БМВ“ се движи в лявата лента с посока от бул. „Н. Габровски“ към бул. „Г. М. Димитров“, като приближавайки мястото на удара, в дясната лента по посоката на движението успоредно е бил спрял автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ,

като преди да се разминат водачът на автомобила „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ, предприел маневра за обратен завои, като навлязъл в лявата лента достигайки до двойна непрекъсната линия, като автомобилът „БМВ“ се удря челно в „Тойота Ярис“. Поддържа, че към момента на ПТП-то гражданската отговорност на водача лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ не е била покрит застрахователен риск, въпреки, че застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите била задължителна. Твърди, че пострадалия се бил обърнал към ищеца за заплащането на обезщетение, но тъй като не бил удовлетворен от постановения отказ от плащане, бил завел дело в СГС, като била изплатена сумата от 15000,00 лева – главница и сумата от 2754,84 лева – законна лихва. Освен това била изплатена и сумата от 815,00 лева – деловодни разноски за адвокатско възнаграждение и сумата от 845,00 лева – дължима държавна такса. Инвокира доводи за приложението на правилото на чл. 223 ГПК. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираното регресно вземане, както и сторените деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника, като претенцията се оспорва. Твърди, че не оспорва, че е налице Решение по гр. д. № 8139/2019 г. по описа на СГС, като е участвала като трето лице-помагач на ищеца по настоящото дело. Поддържа, че по ищецът бил платил обезщетението без наличието на правно основание. Навежда доводи, че по делото нямало ангажирано нито едно доказателство, че към датата на ПТП-то за лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Иска отхвърляне на предявените искове.

С Протоколно определение от 09.10.2023 г., съдът на основание чл. 130 ГПК е върнал исковата молба от 26.04.2023 г., подадена от ГФ срещу К. Л. В. в частта за сумата от 815,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение и сумата от 845,00 лева, представляващи заплатени държавни такси по гр. д. № 8139/2019 г. на СГС, като настоящото производство е прекратено в тази част.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ, във вр. чл. 558 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД.

Спорните материални притезания са обусловени от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** да е настъпило твърдяното ПТП по вина на ответника, като причинените имуществени вреди по леките автомобили да са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП; **2)** ищецът да е заплатил твърдените суми на собствениците на увредените автомобили; **3)** към датата на настъпване на ПТП-то, ответникът да е нямал валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Представен е препис от Решение № 3424/13.05.2019 г., постановено по гр. д. № 8139/2018 г. по описа на СГС, I Г. О., 11-ти състав, като се установява, че ГФ е осъден да заплати на Ц Веселинов Георгиев сумата от 15000,00 лева – представляващи обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания в резултат на телесни наранявания от ПТП от 05.01.2017 г. в гр. София, причинено от виновното и противоправно поведение на К. Л. В., която управлявала лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ, ведно със законната лихва от 12.09.2017 г. до окончателното плащане. В мотивите на решението е прието, че ПТП-то е настъпило при следния механизъм: в гр. София на бул. „Симеоновско шосе“, на прав участък, лек автомобил „БМВ“ се движи в лявата лента с посока от бул. „Н. Габровски“ към бул. „Г. М. Димитров“, като приближавайки мястото на удара, в дясната лента по посоката на движението успоредно е бил спрял автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ, като преди да се разминат водачът на автомобила „Тойота Ярис“, рег. №

СА ..... МХ, предприел маневра за обратен завой, като навлязъл в лявата лента достигайки до двойна непрекъсната линия, като автомобилът „БМВ“ се удря челно в „Тойота Ярис“. Също така е мотивирано, че към момента на ПТП-то за лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ е нямало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Изрично в диспозитива на решението е посочено, че същото е постановено при участието на трето лице-помагач К. Л. В. на страната на ответника ГФ.

С оглед установеното, че при постановяване на Решение № 3424/13.05.2019 г., постановено по гр. д. № 8139/2018 г. по описа на СГС, I Г. О., 11-ти състав, ответницата е участвала като трето лице-помагач, то с оглед нормата на чл. 223, ал. 2 ГПК, решението се ползва с установителна сила на мотивите в отношенията между подпомаганата и подпомагащата страна. Според правилото на чл. 223, ал. 1 и ал. 2 ГПК, постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице и насрещната страна. Това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла. То не може да го оспорва под предлог, че страната зле е водила делото, освен ако последната умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства.

Обвързващата сила на мотивите не формира сила на пресъдено нещо между подпомагащата и подпомаганата страна, тъй като СПН е последица и се образува само по спора между срещупоставените страни. Обвързващата сила на мотивите цели да защити интересите при спорно правоотношение между подпомаганата и подпомагащата страна, поради което е една особена форма на проявление на защитното действие на исковия процес спрямо едно нарушено материално правоотношение. Въпреки това за разликата от СПН, която формира регулативно действие и непререшаемост на материалния спор между страните, при обвързващата сила на мотивите между подпомаганата и подпомагащата страна последните нямат за задължение да съобразят последващото си поведение с мотивите на съдебното решение, нито последните могат да предотвратят правния спор, т.е. това което бил направило СПН – да превърне правния спор в правен „мир“. Това обаче не означава, че като форма на защита обвързващата сила на мотивите няма защитно-санкционна последица. Същата касае дейността на съда по установяване на фактите и преюдициалните правоотношения, която има за свой източник мотивите на съдебното решение. Следователно, касае се за една публичноправна последица, като законът в чл. 223, ал. 2 ГПК предвижда, че същата се поражда с влизане в сила на валидно и мотивирано съдебно решение по същество на материалноправния спор постановен по дело, в което е била конституирана подпомагащата страна, при наличието на правен интерес.

Приложено е платежно нареждане от 02.07.2019 г., като се установява, че ГФ е заплатило на Ц Веселинов Георгиев сумата от 17745,84 лева с основание „*плащане по решение гр. д. № 8139/2018, СГС, I, 11 с-в*“.

Съдът, като извърши преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и съобразно правилата на чл. 12 ГПК и чл. 235 ГПК счита, че са налице всички материални предпоставки за уважаване на предявения иск.

Неоснователно е възражението на ответницата, че ищецът бил платил без валидно

правно основание. В случая е имало правен спор, който е бил разрешен със СПН с влязло в сила Решение № 3424/13.05.2019 г., постановено по гр. д. № 8139/2018 г. по описа на СГС, I Г. О., 11-ти състав. Тоест, установени са били предпоставките за ангажиране на отговорността на ГФ, поради което и плащане е извършено надлежно.

Не може да се приеме довода на ответницата, че в случая липсвали доказателства, че нямало доказателства, че към момента на ПТП-то за автомобила нямало валидно сключена гражданска отговорност. От една страна, както по-горе в мотивите е изяснено с оглед обвързващата сила на мотивите (чл. 223, ал. 2 ГПК), то това обстоятелство е установено по безспорен начин. От друга страна трябва да се спомене, че по настоящото дело е представена и справка от регистъра на Информационен център към ГФ (л. 9 в кориците на делото) от която също се установява, че към датата на ПТП-то 05.01.2017 г. за лек автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В тази насока с оглед правилото на чл. 490 КЗ и постановките на **т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 23.12.2015 г. на ВКС по т. д. № 1/2014 г., ОСТК**, настоящият съдебен състав за целите на претенциите от и срещу застрахователи, респ. ГФ, счита, че на регистъра при ГФ е придадена позитивна публичност, ако задълженията за отразяването на застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите са надлежно изпълнени, какъвто е процесния случай, доколкото от представената справка се изяснява в цялост какви застраховки и за кой период е имало застрахователно покритие по отношение на процесния лек автомобил.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира деловодни разноски разполага само ищеца, като съда следва да съобрази обаче прекратената част от производството. Ищецът е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че действително е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 1, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП, следва да му се присъди сумата от 801,28 лева, представляващи деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Л. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. .... да заплати на ГФ, със седалище и адрес на управление: гр. ...., на основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ, във вр. чл. 558 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД, **сумата от 17745,84 лева**, представляващи регресно вземане за заплатено обезщетение по Решение № 3424/13.05.2019 г., постановено по гр. д. № 8139/2018 г. по описа на СГС, I Г. О., 11-ти състав за ПТП е настъпило при следния механизъм – в гр. София на бул. „Симеоновско шосе“, на прав участък, лек автомобил „БМВ“ се движи в лявата лента с посока от бул. „Н. Габровски“ към бул. „Г. М. Димитров“, като приближавайки мястото на удара, в дясната лента по посоката на движението успоредно е бил спрял автомобил „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ, като преди да се разминат водачът на автомобила „Тойота Ярис“, рег. № СА ..... МХ, предприел маневра за обратен завои, като навлязъл в лявата лента достигайки до двойна непрекъсната линия, като автомобилът „БМВ“ се удря челно в „Тойота Ярис“, **ведно** със законната лихва от 26.04.2023 г. (датата на подаването на исковата молба) до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП К. Л. В., ЕГН: *****, да заплати на ГФ, със седалище и адрес на управление: гр. ...., **сумата от 801,28 лева**, представляващи деловодни разноски и

юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните с въззивна жалба пред Софийският градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____